

VLAAMSE *R*EGULATOR
VOOR DE MEDIA

ALGEMENE KAMER

ZAAK VRM t. NV VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ
(dossier nr. 2008/426)

BESLISSING
nr. 2008/036

16 juni 2008

In de zaak van VRM tegen NV Vlaamse Media Maatschappij,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Mevr P. VALCKE,
Dhr P. VANDEBORNE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 16 juni 2008,

Neemt op deze datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij het kaderbesluit monitoring van het Vlaams Commissariaat voor de Media van 22 april 2005 om op bepaalde tijdstippen en op basis van steekproeven gerichte controles uit te voeren, werden door de onderzoekscel van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de Regulator) de uitzendingen van 6 diverse televisieomroepen, uitgezonden op 23 december 2007 van 0 tot 6 uur, onderzocht.

Het betreft hier onder meer de uitzendingen van het omroepprogramma KanaalTwee, sinds 26 februari 2008 2BE genaamd, van NV Vlaamse Media Maatschappij.

Het onderzoek werd uitgevoerd op basis van opnames van de betrokken uitzendingen door MediaXim.

2. Op 6 maart 2008 legt de onderzoekscel van de Regulator aan de algemene kamer van de Regulator een onderzoeksrapport voor aangaande mogelijke overtredingen van de regelgeving inzake reclame, telewinkelen, sponsoring en boodschappen van algemeen nut tijdens de uitzendingen op 23 december 2007 van het omroepprogramma KanaalTwee, sinds 26 februari 2008 en hierna 2BE genaamd.

3. Op 14 maart 2008 beslist de algemene kamer van de Regulator om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen NV Vlaamse Media Maatschappij (hierna : VMMA), met maatschappelijke zetel Medialaan 1 te 1800 Vilvoorde, een ambtshalve onderzoek te starten.

4. De beslissing om over te gaan tot een ambtshalve onderzoek wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 27 maart 2008 aan VMMA meegedeeld.
5. De omroep wordt bij dezelfde aangetekende brief van 27 maart 2008 uitgenodigd om binnen vijftien dagen vanaf betekening van de bevindingen uit het onderzoeksrapport zijn schriftelijke opmerkingen in te dienen. De omroep krijgt tevens de mogelijkheid zijn opmerkingen mondeling te komen toelichten op een hoorzitting, indien hij daarom verzoekt.
6. Bij brief van 31 maart 2008 vraagt VMMA om de bewuste opnames te bezorgen omdat de omroep daar niet langer over beschikt. Tevens verzoekt VMMA te bevestigen dat de termijn waarbinnen de opmerkingen schriftelijk dienen te gebeuren, zal ingaan de dag volgend op de dag van de verzending van de opnames door de Regulator.
7. Bij brief van 1 april 2008 bezorgt de Regulator de gevraagde opnames en verleent de omroep voor het indienen van de schriftelijke opmerkingen uitstel tot 17 april 2008.
8. VMMA bezorgt de schriftelijke opmerkingen aan de Regulator bij fax van 17 april 2008.
9. Op de hoorzitting van 16 juni 2008 wordt VMMA vertegenwoordigd door Ben Appel.

DE FEITEN

10. De onderzoeksceel stelt in zijn rapport vast dat omstreeks 2:01:32 uur uitzendingen starten onder de naam 'Sex Pression' waarbij de kijker auditief en visueel wordt uitgenodigd in te gaan op aanbiedingen met een erotisch karakter door te SMS-en of te bellen naar een bepaald nummer of naar een bepaalde website te surfen, soms met vermelding van tarieven. Omstreeks 5:11:42 uur starten uitzendingen waarbij de kijker via gecombineerde en wisselende pancartes wordt uitgenodigd via SMS deel te nemen aan een 'one-to-one chat' aanbod, een toekomstvoorspelling via tarot (met tariefvermelding) en een 'love-match' (met tariefvermelding).

De aanbiedingen en boodschappen volgen elkaar op en wisselen elkaar af zonder dat deze door de omroep worden aangekondigd als telewinkelen of reclame.

Tweemaal is er ook een onderbreking van deze uitzendingen voor reclameblokken die als dusdanig worden aan- en afgekondigd, evenals enkele kortstondige aankondigingspots voor eigen programma's.

HET RECHT

11.1. Artikel 101, § 1, eerste lid, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna genoemd : het Mediadecreet) luidt als volgt :

“§ 1. Reclame en telewinkelen moeten duidelijk als dusdanig herkenbaar zijn en door optische en/of akoestische middelen duidelijk onderscheiden zijn van de programma's.”

11.2. Artikel 101, § 7, 1°, b), van het Mediadecreet luidt als volgt :

“§ 7. De Vlaamse Regering bepaalt de maximale duur van de reclame en telewinkelspots, evenals het maximale aantal tijdsblokken per uur en per dag, met dien verstande dat :

1° voor alle omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van de regionale omroepen en de telewinkelomroepen :

b) de zendtijd voor reclame en telewinkelspots binnen een periode van één uur niet meer dan 20 procent mag bedragen.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroep.

12. VMMA maakt voorbehoud voor de geldigheid van het kaderbesluit van 22 april 2005, op basis waarvan dit onderzoek werd opgestart. De omroep verwijst hiervoor naar het eerste middel van zijn verzoekschrift tot nietigverklaring van beslissing 2007/070 van 14 december 2007.

13. VMMA beschouwt 'Sex Pression' als een programma in de zin van artikel 2, 10°, van het Mediadecreet. Het betreft immers klank- en beeldinhoud die onder de benaming 'Sex Pression' wordt uitgezonden. Om die reden wordt het programma eveneens onderbroken door reclameblokken.

14. Indien de Regulator de uitzendingen toch als reclame en telewinkelen zou kwalificeren, wijst VMMA er op dat zij die boodschappen kwalificeert als rechtstreeks afgeleide en ondersteunende producten van het programma ‘Sex Pression’, waardoor die boodschappen niet als reclame worden beschouwd voor de toepassing van artikel 101, § 7, 1°, b) van het Mediadecreet.

15. Met betrekking tot de kwalificatie van de boodschappen met vermelding van tarieven als telewinkelspots, verwijst VMMA naar haar argumentatie in eerdere zaken, volgens dewelke zij die diensten niet als telewinkelen beschouwt en waaromtrent eveneens een middel werd ontwikkeld in het bovenvermelde verzoekschrift.

B. Beoordeling.

16. Het komt niet toe aan de Regulator om zich uit te spreken over de wettigheid van het kaderbesluit van 22 april 2005. De Regulator kan evenmin ingaan op het middel, ontwikkeld in een verzoekschrift tot nietigverklaring dat op het moment van deze beslissing hangende is bij de Raad van State.

17. Het Mediadecreet definieert telewinkelen als “rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen”.

Het uitzenden van aanbiedingen tegen betaling met vermelding van tarieven, waarbij de kijker de mogelijkheid wordt aangeboden boodschappen, foto’s, filmpjes te ontvangen, te chatten met dames, filmpjes te bekijken op een website of om zijn persoonlijke horoscoop te kennen, dient te worden beschouwd als telewinkelen. Alle elementen van de definitie van telewinkelen zijn aanwezig bij het aanbieden van deze diensten tegen betaling. Het gaat niet om interactie tussen de kijker en de uitgezonden inhoud vermits er geen wisselwerking is met de redactionele inhoud aangeboden door de omroep. De getoonde boodschappen nodigen de kijkers uit om tegen betaling gebruik te maken van de aangeboden diensten. Hiervoor kan eveneens naar de beslissing nr. 2005/112 d.d. 16 december 2005 van het Vlaams Commissariaat voor de Media worden verwezen.

Alhoewel VMMA voorhoudt dat het om een programma en dus om rechtstreeks afgeleide en ondersteunende producten zou gaan, voldoen de boodschappen met tariefvermelding te dezen wel degelijk aan de definitie van telewinkelen en moeten zij als dusdanig worden beschouwd.

De Regulator gaat niet verder in op argumenten die aangevoerd worden door de omroep in een procedure die thans hangende is voor de Raad van State.

18. Uit het onderzoeksrapport blijkt dat het merendeel van het tijdsverloop tussen 2 uur en 6 uur besteed wordt aan het uitzenden van telewinkelen, waardoor er sprake is van een zeer ruime overschrijding van de maximaal toegelaten zendtijd voor telewinkelen.

19. Verder blijkt uit het onderzoeksrapport dat de aanbiedingen niet als telewinkelen worden aangekondigd.

20. Gelet op het voorgaande stelt de Regulator een inbreuk vast op de bepalingen van artikel 101, § 1, eerste lid, en artikel 101, § 7, 1°, b), van het Mediadecreet.

Gelet op de zeer ruime overschrijding van de maximaal toegelaten zendtijd voor telewinkelen, beschouwt de Regulator de inbreuk op artikel 101, § 7, 1°, b), van het Mediadecreet als een ernstige overtreding.

Bij de bepaling van de sanctie houdt de Regulator evenwel rekening met het uitzenduur en het gegeven dat dit soort uitzendingen voor de eerste keer gesanctioneerd wordt.

Gelet op de aard en de ernst van de inbreuken is de Regulator dan ook van oordeel dat een geldboete van 7.500 euro een gepaste sanctie is.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. In hoofde van NV Vlaamse Media Maatschappij een inbreuk op artikel 101, § 1, eerste lid, en artikel 101, § 7, 1°, b), van het Mediadecreet vast te stellen;

2. Overeenkomstig artikel 176, § 1, 4°, van het Mediadecreet een administratieve geldboete van 7.500 euro op te leggen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 16 juni 2008.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.